

Mål C-133/24

Sammanfattning av begäran om förhandsavgörande enligt artikel 98.1 i domstolens rättegångsregler

Datum för ingivande:

16 februari 2024

Domstol som begär förhandsavgörande:

Tribunal da Concorrência, Regulação e Supervisão (Domstolen för konkurrens, reglering och tillsyn, Portugal)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

18 december 2023

Kärande:

CD Tondela – Futebol, SAD

Clube Desportivo Feirense – Futebol, SAD

Liga Portuguesa de Futebol Profissional (LPFP)

Académico de Viseu Futebol Clube, SAD

Os Belenenses – Sociedade Desportiva de Futebol, SAD

Moreirense Futebol Clube – Futebol, SAD

Marítimo da Madeira, Futebol, SAD

Vitória Sport Clube – Futebol, SAD

Futebol Clube do Porto, Futebol, SAD

Sporting Clube de Portugal – Futebol, SAD

Sport Lisboa e Benfica, Futebol, SAD

Associação Académica de Coimbra – Organismo Autónomo de Futebol, SDUQ, Lda

Svarande:

Autoridade da Concorrência (Konkurrensmyndigheten)

Saken i det nationella målet

Det nationella målet rör frågan huruvida ett avtal genom vilket de största idrottsbolagen i den högsta och den näst högsta portugisiska fotbollsligan kommit överens om att de sinsemellan inte ska anställa professionella fotbollsspelare som ensidigt säger upp sina anställningsavtal på grund av frågor som uppstått till följd av covid-19-pandemin eller till följd av något undantagsbeslut som fattats med anledning av pandemin, i synnerhet förlängningen av idrottssäsongen, kan kvalificeras som ett konkurrensbegränsande avtal mellan företag.

Frågor som har hänskjutits för förhandsavgörande

”1) Utgör ett avtal som ingåtts på elektronisk väg via plattformarna Zoom eller Microsoft Teams den 7 april 2020 av samtliga professionella idrottsbolag i den högsta divisionen och som de flesta professionella fotbollsbolagen i den näst högsta divisionen i en medlemsstat anslöt sig till på samma sätt dagen därpå, i båda fallen i samförstånd om slutsatsen att avtalet, i denna medlemsstat, syftar till att säkerställa och reglera den professionella fotbollsverksamheten, enligt vilket parterna har kommit överens om att sinsemellan inte rekrytera professionella fotbollsspelare i dessa divisioner vilka ensidigt sade upp sitt anställningsavtal på grund av frågor som hade sin grund i covid-19-pandemin eller något annat exceptionellt beslut som härrörde ur pandemin, särskilt förlängningen av idrottssäsongen, under sådana omständigheter som dem som beskrivs i förevarande begäran om förhandsavgörande, en idrottsregel i den mening som avses i rättspraxis från domen Meca-Medina (mål C-519/04 P, Meca-Medina [och Majcen/kommissionen, EU:C:2006:492])?

2) Kan, enligt den rättspraxis som följer av domen av den 19 februari 2002, Wouters m.fl. (C-309/99, EU:C:2002:98, punkt 97) och dom av den 18 juli 2006, Meca-Medina och Majcen/kommissionen (C-519/04 P, EU:C:2006:492, punkt 42), en regel som föreskrivs i ett avtal som ingåtts på elektronisk väg via plattformarna Zoom eller Microsoft Teams den 7 april 2020 av samtliga professionella idrottsbolag i den högsta divisionen och som de flesta professionella fotbollsbolagen i den näst högsta divisionen i en medlemsstat anslöt sig till på samma sätt dagen därpå, i båda fallen i samförstånd med den organisation som i den medlemsstaten har till syfte att säkerställa och reglera den professionella fotbollsverksamheten, enligt vilket avtal parterna har kommit överens om att sinsemellan inte rekrytera professionella fotbollsspelare i dessa divisioner vilka ensidigt sade upp sitt anställningsavtal på grund av frågor som hade sin grund i covid-19-pandemin eller något annat exceptionellt beslut som härrörde ur pandemin, särskilt förlängningen av idrottssäsongen, med de egenskaper och syften och under sådana omständigheter som beskrivs i förevarande begäran om förhandsavgörande, anses vara proportionerlig och

lämplig, och därför, enligt vad som föreskrivs i artikel 165 FEUF, förenlig med artikel 101.1 FEUF?

3) Utgör artikel 101.1 FEUF hinder för en tolkning enligt vilken ett avtal som ingåtts på elektronisk väg via plattformarna Zoom eller Microsoft Teams den 7 april 2020 av samtliga professionella idrottsbolag i den högsta divisionen och som de flesta professionella fotbollsbolagen i den näst högsta divisionen i en medlemsstat anslöt sig till på samma sätt dagen därpå, i båda fallen i samförstånd med den organisation som i den medlemsstaten har till syfte att säkerställa och reglera den professionella fotbollsverksamheten, enligt vilket avtal parterna har kommit överens om att sinsemellan inte rekrytera professionella fotbollsspelare i dessa divisioner vilka ensidigt sade upp sitt anställningsavtal på grund av frågor som hade sin grund i covid-19-pandemin eller något annat exceptionellt beslut som härrörde ur pandemin, särskilt förlängningen av idrottssäsongen, kan kvalificeras som en konkurrensbegränsning genom syfte på grund av att det uppvisar en tillräckligt hög grad av skadlighet för konkurrensen?”

Anförda unionsbestämmelser och anförd praxis från EU-domstolen

- FEUF: artiklarna 70.1 och 165
- Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 2003, s. 1: artikel 3
- Förslag till avgörande av generaladvokaten Rantos, föredraget i målet European Superleague Company (C-333/21, EU:C:2023:153): punkt 62
- Dom av den 25 mars 2021, Sun Pharmaceutical Industries och Ranbaxy (UK)/kommissionen (C-586/16 P, ej publicerad, EU:C:2021:241): punkt 86
- Dom av den 25 april 2013, Asociația Accept (C-81/12, EU:C:2013:275): punkt 45
- Dom av den 16 mars 2010, Olympique Lyonnais (C-25/08, EU:C:2010:143): punkt 40
- Dom av den 18 juli 2006, Meca-Medina och Majcen/kommissionen (C-519/04 P, EU:C:2006:492).
- Dom av den 19 februari 2002, Wouters m.fl. (C-309/99, EU:C:2002:98): punkt 97
- Dom av den 15 december 1995, Bosman (C-415/93, EU:C:1995:463): punkterna 106 och 110
- Dom av den 12 december 1974, Walrave och Koch (C-36/74, EU:C:1974:140): punkt 8

- (Dom av den 17 oktober 1972, Vereniging van Cementhandelaren/kommissionen (8/72, EU:C:1972:84)).
- Europeiska unionens tribunals dom av den 16 december 2020, International Skating Union/kommissionen (T-93/18, EU:T:2020:610): punkt 109

Anförda nationella bestämmelser

A. Bestämmelser om konkurrensbegränsande förfaranden

- 1 Lei n.º 19/2012, de 8 de maio, que aprova o novo regime jurídico da concorrência (lag nr 19/2012 av den 8 maj 2012 om godkännande av den nya konkurrenslagstiftningen) (DR nr 89/2012, serie I, av den 8 maj 2012): artikel 9.1 c

B. Regler för registrering och användning av professionella fotbollsspelare och anställningsförhållanden mellan klubbar och spelare

- 2 Lei n.º 54/2017, de 14 de julho, que estabelece o regime jurídico do contrato de trabalho do praticante desportivo, do contrato de formação desportiva e do contrato de representação ou intermediação (lag nr 54/2017 av den 14 juli 2017 om regleringen om anställningsavtal för idrottare, avtal om idrottsutbildning och avtal om representation eller förmedling) (DR nr 135/2017, serie I, av den 14 juli 2017): artiklarna 3.1 och 3.2, 9, 23 och 26.1 och 26.2
- 3 Regulamento das Competições organizadas pela Liga Portugal adotado ao abrigo do n.º 1 do artigo 29.º do Regime Jurídico das Federações Desportivas, aprovado pelo Decreto-Lei n.º 248-B/2008 (förordning om tävlingar som anordnats av Liga Portugal, antagen med stöd av artikel 29.1 i det regelverk för idrottsförbund som godkänts genom lagdekret nr 248-B/2008) artiklarna 74, 76.5, 79.6 och punkterna 2, 3 och 8 i bilaga II
- 4 Contrato Coletivo de Trabalho celebrado entre a Liga Portuguesa de Futebol Profissional e o Sindicato de Jogadores Profissionais de Futebol (kollektivavtal mellan Liga Portuguesa de Fútbol Profesional (nedan kallad LPFP) och Sindicato de Futbolistas Profesionales (nedan kallad SJPF)) (nedan kallat kollektivavtalet): artiklarna 4, 7.º-A, 10, 31, 39 och 46.1 och 46.3

C. Extraordinära åtgärder som vidtagits på grund av pandemin

- 5 Decreto-Lei n.º 10-G/2020, de 26 de março (Lagdekret nr 10-G/2020 av den 26 mars 2020) (DR nr 61/2020, första tillägget, Serie I, av den 26 mars 2020), om införande av en tillfällig undantagsåtgärd för att skydda sysselsättningen i samband med covid-19-pandemin: artikel 6

- 6 Decreto-Lei n.º 18-A/2020, de 23 de abril (lagdekret nr 18-A/2020 av den 23 april) (DR nr 80/2020, första tillägget, Serie I, av den 23 april 2020), om införande av tillfälliga undantagsåtgärder inom idrotten i samband med covid-19-pandemin
- 7 Resolução do Conselho de Ministros n.º 33-C/2020, de 30 de abril (ministerrådets resolution nr 33-C/2020 av den 30 april 2020) (DR nr 85/2020, tillägg 3, serie I, av den 30 april 2020) om fastställande av en strategi för att häva nedstängningsåtgärder i samband med kampen mot covid-19-pandemin

Kortfattad redogörelse för de faktiska omständigheterna och förfarandet i det nationella målet

1. Bakgrund

- 8 LPFP är en privaträttslig förening utan vinstsyfte som arbetar för att garantera och reglera den professionella fotbollsverksamheten i Portugal. Vanliga medlemmar i LPFP är idrottsklubbar och idrottsföretag. LPFP anordnar tre professionella fotbollstävlingar för herrar: Primeira Liga (högsta divisionen), Segunda Liga (näst högsta divisionen) och Taça da Liga (Ligacupen).
- 9 Under säsongen 2019/2020 deltog 18 lag i Primeira Liga och tretton i Segunda Liga.
- 10 Under den säsongen, den 30 januari 2020, deklarerade WHO att utbrottet av coronaviruset var ett internationellt hot mot människors hälsa och den 11 mars 2020 förklarade WHO att covid-19 var en pandemi.
- 11 Den 12 mars 2020 tillkännagav den portugisiska regeringen flera åtgärder för att begränsa risken för spridning av viruset. På grund av den förvärrade epidemiska situationen utlystes undantagstillstånd, vilket förlängdes successivt till och med den 2 maj 2020.
- 12 När det gäller tillämpningen av konkurrensreglerna under coronakrisen utfärdade Europeiska konkurrensnätverket ett gemensamt tillkännagivande där man erkände det eventuella behovet av samarbete mellan företag.
- 13 Den 12 mars 2020 beslutade LPFP att de nationella mästerskapen i Primeira Liga och Segunda Liga skulle avbrytas på obestämd tid, trots att det fortfarande återstod tio matcher att spela.
- 14 På europeisk nivå inrättade Internationella fotbollsförbundet (FIFA) en arbetsgrupp för att besvara de regleringsfrågor som pandemin gav upphov till och dess följder i Regulations on the Status and Transfer of Players.¹ Detta resulterade

¹ I dessa föreskrifter fastställs allmänna och bindande regler om spelares ställning, om deras rätt att delta i organiserad fotboll och om deras övergång mellan klubbar som tillhör olika föreningar.

i dokumentet ”COVID-19 — Football Regulatory Issues”, som trädde i kraft den 7 april 2020, där FIFA uttryckte sina främsta farhågor i detta hänseende.²

- 15 I maj 2020 meddelade FIFA de nya datumen för övergångsperioderna för säsongen 2020/2021. I Portugals fall löpte den första övergångsperioden från den 3 augusti till den 6 oktober 2020 och den andra perioden inleddes den 4 januari och avslutades den 1 februari 2021.
- 16 Den 21 mars 2020 inrättade LPFP och SJPF en kommitté för uppföljning av covid-19 och inledde förhandlingar för att säkerställa att idrottsverksamheten var hållbar såväl idrottsligt som ekonomiskt.
- 17 Den 7 april 2020 återspeglades läget i förhandlingarna mellan LPFP och SJPF i ett pressmeddelande från LPFP, i vilket det särskilt angavs att de förlorade intäkterna enligt uppskattningar motsvarade en minskning med 60 procent jämfört med intäkterna för säsongen 2018/19 och att LPFP hade lagt fram förslag som omedelbart skulle återspeglas i kollektivavtalet. Bland dessa förslag godtog SJPF särskilt a) att anställningsavtalen skulle förlängas till slutet av säsongen, så att de skulle anses gälla fram till den sista officiella matchen för 2019/2020, b) att låne- och övergångsavtalen skulle förlängas till slutet av säsongen, så att de skulle gälla fram till den sista officiella matchen 2019/2020, och c) att godta att ingen av dessa åtgärder utgjorde ett giltigt skäl för att säga upp idrottsutövarnas anställningsavtal. SJPF gjorde invändningar i ekonomiska frågor, särskilt vad gäller överenskommelserna om att sänka spelarnas löner.
- 18 Eftersom denna del av avtalet med SJPF inte kunde genomföras, kunde klubbarna dra nytta av de särskilda åtgärder som regeringen föreslog, särskilt *lay-off* eller liknande åtgärder, med frihet att förhandla med sina spelare.
- 19 Den 7 april 2020 hade LPFP och idrottsbolagen kännedom om de lösningar som föreslagits på internationell nivå vad gäller förlängningen av löptiden för avtalen med spelarna för säsongen 2019/2020 och vad gäller datumen för registreringsperioderna.
- 20 På nationell nivå var det emellertid inte säkert att idrottssäsongen skulle fortsätta och, om den fortsatte, om den sträckte sig längre än till den 30 juni 2020, och inte heller vilka konkreta konsekvenser denna eventuella förlängning av idrottssäsongen skulle få för de gällande anställningsavtalen, i synnerhet de avtal som löpte ut den 30 juni 2020, och inte heller vad som skulle hända med datumen för registreringsperioderna för spelare för säsongen 2020/2021.
- 21 Eftersom det var omöjligt att nå enighet mellan LPFP och SJPF om ekonomiska frågor inom ramen för idrottsutövarnas anställningsavtal, inledde eller förstärkte idrottsbolagen från och med den 7 april 2020 den direkta kontakten med spelarna

² Den hänskjutande domstolen har närmare bestämt hänvisat till uppgifterna på sidorna 3–7 och 9 i detta dokument.

för att lösa dessa frågor. De flesta idrottsbolag och deras spelare ingick avtal om lönesänkning enligt vilka denna sänkning skulle återbetalas så snart vissa villkor var uppfyllda, särskilt att tävlingarna skulle återupptas.

- 22 I ministerrådets resolution nr 33-C/2020 föreskrevs att från och med den 30 och den 31 maj 2020 skulle tävlingarna i högsta divisionen och Portugals fotbollsmästerskap återupptas utan publik på arenorna.
- 23 Den 4 maj 2020 undertecknade LPFP, SJPF och Associação Nacional de Treinadores de Futebol (det nationella förbundet för fotbollstränare) en samförståndsprotokoll om löptiden för avtalen och idrottsrelationerna.
- 24 I protokoll angavs följande: i) Idrottssäsongen 2019/2020 skulle avslutas dagen efter den dag då den sista officiella matchen för denna säsong tävlingar spelades. ii) De avtal om anställning av idrottare eller idrottsutbildning som ingått mellan klubbar som deltar i den högsta divisionen och tränare och spelare som skulle avslutas under den innevarande idrottssäsongen ansågs automatiskt ha förlängts till slutet av denna säsong. iii) Detsamma skulle gälla avtal om att tillfälligt låna ut spelare och deras idrottsrelationer. Villkoren i detta memorandum infördes i en övergångsbestämmelse i kollektivavtalet, artikel 7.º-A, med rubriken ”Verkningar av ändringarna av tävlingsdatum, på grund av covid-19, för idrottsutövarnas anställningsförhållanden”.
- 25 Den 18 juni 2020 ändrade [Federação Portuguesa de Futebol] (FPF) det officiella meddelandet nr 1 för säsongen 2019/2020 och fastställde att idrottssäsongen 2019/2020 skulle inledas den 1 juli 2019 och avslutas den 2 augusti 2020.
- 26 FIFA:s förslag om ökad flexibilitet i registreringsperioderna för spelare (som trädde i kraft först den 25 juni 2020), i syfte att erbjuda spelarna ytterligare arbetstillfällen i samband med pandemin, togs av LPFP inte med i den nationella regleringen.

2. *Pandemins inverkan på den professionella fotbollen*

- 27 Den 7 april 2020 uppskattade idrottsbolagen ett omedelbart preliminärt inkomstbortfall på 310 miljoner euro, vilket motsvarade en minskning med 60 procent jämfört med intäkterna från verksamheten under säsongen 2018/2019.
- 28 På marknaden för övergångar registrerades i de fem främsta europeiska ligorna (den engelska, den spanska, den franska, den italienska och den tyska) under pandemin 2020 en minskning med 28 procent av värdet på lagen. Vid tidpunkten för de faktiska omständigheterna visade de nationella och internationella idrottsbolagen liten vilja att rekrytera nya spelare, vilket innebar att rekryteringen minskade.
- 29 LPFP förutsåg två scenarier för konsekvenserna av pandemin: det första scenariot, som innebar att det var omöjligt att genomföra de återstående tio dagarna, och det

andra scenariot, som innebar att de återstående tio dagarna skulle genomföras bakom stängda dörrar.

- 30 De sammanlagda intäkterna för idrottsföretagen för säsongen 2019/2020 ansågs kunna minska med 37 procent jämfört med säsongen 2018/2019 (första scenariot) och med 15 procent jämfört med säsongen 2018/2019 (andra scenariot). Icke återvinningsbara förluster av intäkterna från Tv-rättigheterna och betydande förluster förutsågs i fråga om intäkter från sponsring, avgifter och inträde, *merchandising* och vadhållning. När det gäller beloppen för spelarövergångar kunde man förvänta sig en minskning med 65 procent i det första scenariot och en förlust på 28 procent i det andra scenariot.
- 31 Under månaderna april, maj och juni 2020 genomförde ett ospecificerat antal idrottsbolag lönesänkningar på cirka 40–50 procent och använde sig av *lay-off*-förfaranden.
- 32 Förlusten av en spelare till följd av en ensidig uppsägning av hans anställningsavtal på grund av frågor som hade samband med covid-19-pandemin medförde omedelbart svårigheter att hitta en likvärdig ersättare och ekonomiska resurser för att ingå ett sådant avtal, hade en betydande ekonomisk inverkan på utformningen av lagen och medförde en förlust av de ekonomiska intäkterna till följd av en eventuell övergång av den spelare som slutade.

3. Avtalet av den 7 april 2020

- 33 Den 7 april 2020 höll idrottsbolagen för Primera Liga och LPFP ett digitalt möte som kallats till i förväg för att diskutera pandemins konsekvenser för den professionella fotbollen. Idrottsbolagen var företrädare på högsta nivå; listan över dem som deltog i mötet upprättades av LPFP och behölls av LPFP.
- 34 Deltagarna diskuterade pandemins effekter på de av idrottsutövarnas anställningsavtal vars slutdatum eller början var planerade till de datum som ursprungligen faststälts till slutet av idrottssäsongen 2019/20 eller början av idrottssäsongen 2020/21, med beaktande av att tävlingarna hade avbrutits.
- 35 Den 7 april 2020 gällde 514 anställningsavtal med ett förväntat uppsägningsdatum den 30 juni 2020, av totalt 1 453 registrerade anställningsavtal.
- 36 Samtliga närvarande bestämde att inget idrottsbolag som deltog i Primera Liga under säsongen 2019/2020 skulle anställa en spelare som ensidigt sade upp sitt anställningsavtal på grund av frågor som uppstått till följd av covid-19-pandemin eller ett undantagsbeslut till följd av pandemin, i synnerhet förlängningen av spelsäsongen.
- 37 Den 8 april 2020 hölls ett nytt möte med ordföranden för LPFP där några av idrottsbolagen i Segunda Liga för säsongen 2019/2020, som också representerades på högsta nivå, uttryckte samma oro som den som uttryckts föregående dag av

klubbarna i Primeira Liga och instämde med vad man kommit fram till under mötet den 7 april 2020.

38 Avtalet hade följande syfte:

- a) Att skydda situationen för spelare vars anställnings- eller låneavtal löper ut under den innevarande spelsäsongen och förplikta dem att förbli bundna av sina avtal fram till slutet av förlängningen av säsongen, med beaktande av möjligheten att förlänga idrottsäsongen.
- b) Att värna om behovet av att ingå avtal med spelarna om nedsättning av eller anstånd med betalning av lönen, genom att förplikta spelarna att godta sådana överenskommelser för att undvika att idrottsbolag som har eller får sämre ekonomiska förutsättningar inte kan betala sina spelares löner och att spelarna vägrar att delta i matcherna när dessa återupptas eller säger upp sina avtal med giltigt skäl på grund av utebliven betalning, eller att undvika att idrottsbolagen i allmänhet ensidigt måste vidta särskilda åtgärder, såsom *lay-off*, särskilt i form av tillfälligt upphävande av anställningsavtal, eftersom alla dessa scenarier skulle sänka tävlingskvaliteten och i slutändan orsaka ekonomisk skada för hela sektorn.
- c) Att förhindra att spelare åberopar ett giltigt skäl för att säga upp sina kontrakt genom att, för att befrias från avtalet, hävda att de inte kan arbeta på grund av covid-19, genom att förplikta dem att fortsatt vara bundna av sina avtal.

39 LPFP hade ett intresse av avtalet inte bara för att den är den enhet som driver fotbollstävlingarna i Portugal och är ansvarig för att säkerställa principerna om att bevara tävlingarnas stabilitet och integritet och principen om de anslutna idrottsföreningarnas sunda ekonomiska och finansiella hållbarhet och livskraft, utan också för att dess intäkter kommer från betalningar från idrottsbolag och sponsorer.

40 Även om deltagarna var medvetna om att avtalet var konkurrensbegränsande syftade det till att upprätthålla lagens stabilitet, tävlingarnas integritet och kvalitet samt branschens solvens, inte bara på kort sikt utan även på medellång och lång sikt, och att säkerställa normal idrottslig konkurrens mellan klubbarna.

41 Det som avtalades mellan idrottsbolagen i Primeira Liga och Segunda Liga, med LPFP:s deltagande, var inte föremål för kollektivavtalsförhandlingar mellan dem och SJFP, särskilt vad gäller de ändringar som skulle införas i kollektivavtalet till följd av covid-19-pandemin.

42 Avtalet började tillämpas den 7 april 2020. På grund av de interimistiska åtgärder som konkurrensmyndigheten beslutat om, som bland annat innebar att de aktuella förfarandena skulle upphöra under en period av 90 dagar, sades avtalet upp slutgiltigt den 2 juni 2020.

a) Berörda spelare och kändenas ställning på den relevanta marknaden

- 43 Avtalet påverkade manliga professionella fotbollsspelare med ett i Portugal gällande idrottaravtal med ett idrottsbolag i Primeira Liga eller Segunda Liga som kunde säga upp avtalet på eget initiativ med hänvisning till frågor som hade samband med covid-19-pandemin och som således kunde bli utan gällande avtal mellan den 7 april och den 2 juni 2020.
- 44 De idrottsbolag som deltog i mötena den 7 och 8 april 2020 är alla klubbar i Primeira Liga och nästan alla klubbar i Segunda Liga för säsongen 2019/2020.
- 45 Att värva spelare med gällande avtal används framför all av de största klubbarna i Primeira Liga. Att värva spelare utan giltigt kontrakt är mer attraktivt för mindre klubbar, eftersom det inte innebär att de behöver betala någon ersättning till den tidigare klubben.
- 46 Omkring 90 procent av spelarövergångarna i Primeira och Segunda Liga sker i transferfönstret under sommaren. Så var fallet under åren 2019 och 2020, även om fönstret under sommaren under år 2020, på grund av förlängningen av idrottssäsongen på grund av pandemin, också omfattade åtminstone oktober månad.

b) Skador som orsakats professionella klubbar till följd av avtalet

- 47 På grund av avtalet kan en spelare vars avtal löpte ut mellan den 7 april och den 2 juni 2020 endast hitta en anställande klubb utanför Portugal eller en klubb som deltar i en lägre tävling än de två främsta ligorna för professionell fotboll i Portugal.
- 48 Det aktuella avtalet fick till följd att antalet tillgängliga alternativ vad gäller anställande klubbar för de berörda spelarna omedelbart minskade, samtidigt som det kunde öka osäkerheten vad gäller möjligheten att hitta en anställande klubb som motsvarar spelarens förväntningar, om dessa hörde till den inhemska marknaden inom Primeira Liga eller Segunda Liga.
- 49 Detta avtal kunde även i) öka den ansträngning som är förenad med sökandet efter en klubb, ii) minska den ersättning som erbjuds av den klubb med vilken spelaren ingår ett avtal, på grund av att antalet intresserade klubbar minskar, iii) försämra spelarens förväntade villkor för utveckling eller synlighet; (iv) om spelaren avser att stanna inom det nationella territoriet, försämra spelarens välbefinnande, eftersom det kunde leda till en tvångsförflyttning till ett annat land, och v) öka de nationella idrottsbolagens förhandlingsstyrka, särskilt genom att tvinga spelaren att acceptera en sämre ersättning och andra villkor än vad han skulle ha accepterat om avtalet inte hade funnits.
- 50 Dessutom kunde avtalet även innebära att spelare förflyttades utomlands, trots att ingen av de berörda spelarna hade värvats av en utländsk klubb.

c) Avtalets fördelar

- 51 Avtalet i fråga gjorde det i de flesta fall möjligt att bibehålla lagen och främja återupptagandet av tävlingarna, vilket gjorde det möjligt att inte äventyra slutresultatet av tävlingarna och att inte försämra kvaliteten på underhållningen.

Parternas huvudargument

- 52 Kärandena bestrider att det förevarande målet omfattas av tillämpningsområdet för artikel 9 i konkurrenslagstiftningen och artikel 101 FEUF, eftersom de hävdar att konkurrensmyndigheten gjorde fel både när den ansåg att det avtal som ingicks den 7 och 8 april 2020 var ett ”avtal” i konkurrenshänseende och när den betecknade situationen som en konkurrensbegränsning genom syfte, utan att visa att beteendet i fråga var tillräckligt skadligt, särskilt eftersom det saknades en tillräckligt välgrundad erfarenhet för att dra sådana slutsatser.

Kortfattad redogörelse för skälen till att förhandsavgörande begärs

- 53 Den hänskjutande domstolen vill få klarhet i huruvida det ovan beskrivna avtalet strider mot artikel 101 FEUF, med beaktande av bestämmelserna i artikel 165 FEUF, och vill även få klarhet i huruvida avtalet kan kvalificeras som en konkurrensbegränsning genom syfte.
- 54 Eftersom artikel 101 FEUF är tillämplig på förfaranden ”som kan påverka handeln mellan medlemsstater” och med hänsyn till att kriteriet om påverkan på handeln mellan medlemsstaterna har ansetts vara uppfyllt, ska den hänskjutande domstolen tillämpa unionsrättens konkurrensrätt tillsammans med nationell rätt, eftersom artikel 101 FEUF och artikel 3 i förordning (EG) nr 1/2003 har direkt effekt.
- 55 Enligt EU-domstolens fasta praxis omfattas idrott, i den mån den utgör en ekonomisk verksamhet, av unionens ekonomilagstiftning, trots idrottens specifika karaktär, vilket innebär att bedömningen inte får vara rent abstrakt, utan måste ta hänsyn till det rättsliga och faktiska sammanhanget för beteendet i fråga.
- 56 Det kan även utläsas av punkt 40 i domstolens dom av den 16 mars 2010 i mål C-325/08, *Olympique Lyonnais*, att idrottens särdrag samt dess sociala och fostrande funktioner, som det hänvisas till i artikel 165 FEUF, är relevanta för frågan huruvida konkurrensbegränsningarna är objektivt motiverade.
- 57 Avtalet mellan kärandena inbegrep samtliga idrottsbolag i Primeira Liga och de flesta idrottsbolagen i Segunda Liga, vilket innebär att den relevanta marknaden omfattar en medlemsstats hela territorium i den mening som avses i domen *Vereeniging van Cementhandelaren/kommissionen*, vilket innebär att artikel 101 FEUF är generellt tillämplig. Det bör dessutom noteras att marknaden för rekrytering av manliga professionella fotbollsspelare är av tydlig internationell karaktär.

- 58 Samråd mellan arbetsgivare för att inte anställa arbetstagare från andra företag, så kallade ”*no-poach*-avtal”, består i att det ingås horisontella avtal mellan företag genom vilka de ömsesidigt förbinder sig att inte spontant lämna anbud eller att inte anställa arbetstagare från andra företag.
- 59 Denna typ av avtal kan äga rum inom vilken ekonomisk sektor som helst och omfattas i princip av konkurrensrätten, i den mån den begränsar företagens individuella frihet när det gäller hur de fastställer sina strategiska affärsvillkor, inbegripet rekrytering av personal.
- 60 I teorin påverkar *no-poach*-avtalen arbetsmarknaden, eftersom de försämrar arbetstagarnas förhandlingsposition på grund av att de minskar eller uttraderar externa faktorer som skulle kunna påverka förhållandet.
- 61 Detta kan leda till lönesänkningar, berövande av rörlighet i arbetslivet och en begränsning av möjligheten för arbetstagaren att få förmånligare villkor och innebär i allmänhet snedvridning, begränsning eller hindrande av den fria konkurrensen på arbetsmarknaden.
- 62 Den hänskjutande domstolen har angett att den inte känner till att Europeiska kommissionen har fattat beslut om *no-poach*-avtal vad gäller tillämpningen av artikel 101 FEUF.
- 63 Även om kommissionen har offentliggjort meddelandet ”Riktlinjer för tillämpningen av artikel 101 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på horisontella samarbetsavtal” så behandlas helt klart inte frågan om *no-poach*-avtal, även om köparkarteller behandlas, såsom en konkurrensbegränsning genom syfte, i punkt 316 i riktlinjerna.
- 64 Av ovanstående följer att det inte finns någon etablerad erfarenhet av *no-poach*-avtal, vilket dock inte hindrar att denna typ av avtal kan anses utgöra en konkurrensbegränsning genom syfte.
- 65 Förevarande mål uppvisar emellertid särdrag som skiljer det från en klassisk situation där två konkurrerande företag vid en helt normal tidpunkt kommer överens om att inte anställa varandras arbetstagare.

Beslutets syfte

- 66 Konkurrensmyndigheten hade inga tvivel om att detta var en överträdelse genom syfte.
- 67 Skillnaden mellan överträdelse/begränsning genom syfte och genom resultat ligger huvudsakligen i själva beteendets natur och syfte, varför det inte är nödvändigt att kontrollera dess resultat för konkurrensen om det konkurrensbegränsande syftet är bevisat.

- 68 Enligt den hänskjutande domstolen skulle det vid en ytlig analys av det aktuella avtalet vara lätt att dra slutsatsen att det föreligger en begränsning genom syfte, eftersom *no-poach*-avtalen i princip eliminerar konkurrensen på ett liknande sätt som avtal om fastställande av priser på varor eller om uppdelning av kunder.
- 69 Begreppet konkurrensbegränsning ”genom syfte” ska emellertid tolkas restriktivt och kan endast tillämpas på förfaranden för vilka det efter en ingående individuell prövning har visats att de i tillräcklig grad har en skadlig inverkan på konkurrensen.
- 70 För denna analys är det nödvändigt att bedöma avtalets innehåll, de mål som eftersträvas och det ekonomiska och rättsliga sammanhang i vilket det ingår, med beaktande av den berörda varans eller tjänstens art samt de faktiska villkoren för funktionen och strukturen på den eller de berörda marknaderna. Även om det inte är fråga om en nödvändig omständighet för att fastställa avtalets konkurrensbegränsande syfte, kan vidare parternas avsikt beaktas.
- 71 Den hänskjutande domstolen ansåg att det var bevisat att klubbarna och LPFP genom avtalet avsåg att i) skydda de avtal som löper ut i slutet av den pågående säsongen 2019/2020, det vill säga den 30 juni 2020, ii) förhindra att spelarna åberopar giltiga skäl för uppsägning genom att, i syfte att avsluta sina avtal, hävda att de inte kunde arbeta på grund av covid-19, och iii) värna om behovet av att ingå avtal med spelarna om nedsättning av eller anstånd med betalning av löner.
- i) *Avtal som löpte ut i slutet av pågående säsong 2019/2020, det vill säga den 30 juni 2020*
- 72 Anställningsavtal och övergångsavtal inom fotbollen är ofta kopplade till registreringsperioder och idrottsmässigt sammanfaller öppnandet av den första registreringsperioden vanligtvis med den första dagen av den nya säsongen. De flesta av de ligor som påverkades mest av covid-19 valde att säsongen skulle börja den 1 juli och avslutas den 30 juni, vilket också skedde i Portugal.
- 73 Eftersom en idrottsutövars anställningsavtal inte får vara kortare än en idrottssäsong eller längre än fem säsonger, löper sådana avtal vanligtvis ut i slutet av en idrottsäsong.
- 74 Genom lagdekret nr 18-A/2020 av den 23 april 2020 blev det rättsligt tillåtet att föra in ändringar av idrottsförbundens regler för att hantera pandemisituationen. Det var först därefter som datumen för den pågående idrottsäsongen kunde ändras, vilket gjorde det möjligt att återuppta tävlingarna från och med den 30/31 maj 2020, och ett samförståndsavtal om avtalens och de idrottsliga relationernas varaktighet undertecknades den 4 maj 2020. Den 8 juni 2020 ändrades CCT mellan LPFP och SJPF till följd av detta avtal.
- 75 Den hänskjutande domstolen har emellertid understrukit att det vid tidpunkten för avtalet rådde osäkerhet om vad som skulle hända med klubbarnas avtal om

idrottssäsongen förlängdes och vad som skulle hända med datumen för spelarnas registreringsperioder för säsongen 2020/2021.

- 76 Avtalet om visstidsanställning fungerar som ett stabiliserande medel för idrottsanställningsförhållandet och utgör en teknik som begränsar konkurrensen på arbetsmarknaden, vilket styrs av behovet att skydda själva den idrottsliga tävlingen.
- 77 Till skillnad från ett vanligt anställningsavtal kan en idrottsutövare nämligen inte ensidigt säga upp sitt anställningsavtal innan det löper ut, såvida det inte finns en skälig grund för detta eller föreskrivs en rätt att ensidigt säga upp det gällande avtalet utan skälig grund genom att betala ersättning. I ett anställningsavtal för en idrottsutövare är dock spelarens rätt att säga upp sig starkt begränsad, eftersom den fasta varaktigheten av sådana avtal kvalificeras som ”stabiliserande varaktighet”.
- 78 För att säkerställa lagens stabilitet och skydda tävlingarna, särskilt genom att respektera principen om konkurrensstabilitet och principen om att idrotten ska styras av meriter, är giltighetstiden för idrottsutövarnas anställningsavtal sammanlänkad med en viss spelsäsongens varaktighet.
- 79 Den inverkan som förlängningen av idrottssäsongen hade på idrottsutövarnas anställningsavtal som löpte ut den 30 juni 2020 reglerades i ett kollektivavtal.
- 80 När det gäller avtalets syfte att behålla de spelare vars kontrakt löpte ut den 30 juni 2020 fram till slutet av förlängningen av den innevarande idrottssäsongen, anser den hänskjutande domstolen att den antagna regeln, trots att den abstrakt sett kan likställas med en konkurrensklausul, tydligt bidrar till att skydda det som idrottsreglerna redan skyddar, som endast är utformade för normala sammanhang, vilket är stabilitet i lagen för att främja idrotten.
- 81 Den hänskjutande domstolen anser följaktligen, i ett sammanhang som utgör ett undantag, att den regel som avtalades den 7 april 2020 avseende kontrakt som löpte ut den 30 juni kan vara förenlig med legitima mål, skyddas av själva artikel 165 FEUF och ingår i nationella regler och bestämmelser som skyddar principerna om att trygga tävlingarnas stabilitet, och hyser därför tvivel om huruvida denna regel är tillräckligt skadlig, vilket enligt rättspraxis krävs för att fastställa att det föreligger en konkurrensbegränsning genom syfte.
- ii) *Situationen för spelare som vill åberopa ett giltigt skäl för att säga upp sig och anföra att det saknas förutsättningar för att arbeta på grund av covid-19*
- 82 En annan situation som skyddades genom avtalet var att säkerställa att spelarna inte kunde åberopa giltiga skäl för att säga upp sig genom att, för att befrias från avtalen, anföra att de inte kunde arbeta på grund av covid-19, och förplikta spelarna att fortsatt vara bundna av avtalen.

- 83 En av formerna för upphörande av ett avtal om anställning av idrottare är uppsägning med giltiga skäl på initiativ av spelaren. De ageranden från arbetsgivarens sida som utgör giltiga skäl och som ger rätt till skadestånd utgörs särskilt av att arbetsgivaren oaktsamt underlåter att betala ut lön i tid eller att arbetsgivaren tillämpar oskäligen sanktionsåtgärder.
- 84 Sådana regler ska emellertid sättas i relation till att endast allvarliga och vårdslösa fel i avtalet som gör det praktiskt taget omöjligt att bibehålla idrottsförhållandet utgör ett giltigt skäl att säga upp avtalet. Begreppet giltigt skäl för uppsägning på initiativ av idrottaren är således striktare och mer krävande än begreppet giltigt skäl för arbetstagare i allmänhet att säga upp anställningsavtalet.
- 85 Bortsett från de fall då parterna kommer överens om en ”uppsägningsklausul”, kan spelaren säga upp ett idrottsavtal endast av giltiga skäl, vilket innebär att hans frihet att frånträda avtalet är starkt begränsad, eftersom avtalets tidsbegränsning, såsom den hänskjutande domstolen har understrukt, är en stabiliserande faktor.
- 86 Den hänskjutande domstolen anser att även om det var möjligt att spekulera i de skäl som kan omfattas av begreppet giltiga skäl som har sin grund i att det saknas förutsättningar för att arbeta på grund av covid-19, är dessa orsaker ändå mycket begränsade, eftersom de skulle behöva göra det praktiskt taget omöjligt för det idrottsliga anställningsförhållandet att bestå.
- 87 Med hänsyn till att tiden var helt exceptionell och osäker, vilket ytterligare begränsade de situationer som utgjorde verkligt ”giltiga skäl” för uppsägning, tvivlar nämnda domstol på att avtalet kan kvalificeras som en begränsning genom syfte.
- iii) Nedsättning av eller uppskov med betalning av lönerna*
- 88 Avtalet hänvisade också till behovet av att komma överens med spelare om nedsättning eller uppskov med betalningen av lönen, varvid de förpliktas att acceptera sådana överenskommelser och man undviker att idrottsbolag inte kan fullgöra betalningarna.
- 89 Den hänskjutande domstolen anser att det finns en dubbelhet i de mål som eftersträvas med avtalet. Å ena sidan syftade det till att upprätthålla lagens stabilitet, tävlingarnas integritet och kvalitet och sektorns solvens, inte bara på kort sikt utan även på medellång och lång sikt, och att säkerställa normal idrottslig konkurrens mellan klubbarna och balans mellan dem, samtidigt som en viss grad av jämlikhet bevarades. Å andra sidan syftade det även till att upprätthålla sektorns solvens i ekonomiskt hänseende.
- 90 Enligt den hänskjutande domstolen förefaller de mål som eftersträvas från ett idrottsligt perspektiv vara legitima, eftersom de omfattas av de allmänna mål som erkänns i artikel 165 FEUF. Syftet att skydda ekonomiska intressen är inte heller i

sig konkurrensbegränsande, eftersom det är en naturlig del av alla företag, inbegripet idrottssammanslutningar när de bedriver ekonomisk verksamhet.

- 91 Det är därför nödvändigt att göra en analys som gör det möjligt att integrera idrottens särdrag i analysen av konkurrenssituationen för att hitta en balans mellan de kommersiella aspekterna och idrottsaspekterna av professionell fotboll.
- 92 Det ska således prövas huruvida den vidtagna åtgärden är proportionerlig, mot bakgrund av EU-domstolens rättspraxis, genom att avgöra om avtalet, trots strävan att uppnå legitima mål, går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- 93 Enligt domen Meca-Medina föreligger det legitima begränsningar, eftersom de är nödvändiga för att idrottstävlingar ska kunna anordnas och genomföras på ett riktigt sätt och syftar till att säkerställa en sund tävlan mellan idrottsutövarna. [I detta hänseende] anges att det är legitimt med ett ”system för finansiell solidaritet som gör det möjligt att till lägre idrottsliga nivåer omfördela och återinvestera de intäkter som elitidrottens evenemang och verksamhet ger upphov till.”
- 94 [Domstolen] har medgett att det i vissa fall är nödvändigt att göra en avvägning mellan ett konkurrensbegränsande villkors ”icke-kommersiella” syften, varvid slutsatsen kan dras att dessa väger tyngre, vilket innebär att det inte föreligger något åsidosättande av artikel 101.1 FEUF. I det fallet talas det om ”teorin om accessoriska begränsningar”.
- 95 Denna teori ska emellertid inte tillämpas på ett obegränsat sätt, eftersom detta i fråga om ekonomisk verksamhet skulle innebära att artikel 101 FEUF inte är tillämplig på konkurrensbegränsande avtal som inte faktiskt är nödvändiga och proportionerliga för att uppnå de icke-ekonomiska mål som eftersträvas. Denna konsekvens är oacceptabel för den hänskjutande domstolen.
- 96 När det gäller den ekonomiska aspekten, som mildras av idrottsliga syften, ska det noteras att avtalet är utformat inom ramen för en exceptionell säsong. Vad gäller de ekonomiska resultaten har det således skett en plötslig och omedelbar minskning av klubbarnas intäkter, vilket har lett till allvarliga likviditetsproblem. Idrottsbolagen fick se sina huvudsakliga intäkter upphöra och var tvungna att minska sina utgifter, och spelarnas ersättningar var en av de utgiftsposter som hade störst inverkan på idrottsbolagens budgetar.
- 97 FIFA hänvisade till risken för insolvens hos idrottsbolag och identifierade som en källa till oro risken för att sådana företag inte skulle kunna garantera betalningen av löner till spelare och tränare, vilket skulle kunna leda till potentiella tvister, motverka avtalsstabilitet och generera potentiell insolvens.
- 98 På nationell nivå har konsensus endast uppnåtts vad gäller idrottsfrågorna, men inte de ekonomiska frågorna, särskilt inte vad gäller ändringen av spelarnas lönevillkor.

- 99 Under dessa omständigheter lyckades idrottsbolagen antingen ingå avtal om nedsättning av eller uppskov med utbetalningen av löner eller använda sig av lagligt tillåtna mekanismer, såsom *lay-off*, eller så kunde, som en sista utväg, insolvenssituationer uppstå, med en minskning av antalet klubbar.
- 100 Om idrottsbolagen i stor omfattning använde sig av den förenklade mekanismen *lay-off* skulle återupptagandet av tävlingarna kunna äventyras, eftersom en sådan mekanism i själva verket innebär att anställningsavtal upphävs.
- 101 Även om en sådan omständighet inte skulle äventyra återupptagandet, skulle den medföra en minskning av spelarnas löner, som skulle fastställas till 1 905 euro, utan möjlighet till framtida återbetalning.
- 102 Tillämpningen av *lay-off* hindrade dessutom i princip spelarna från att lämna klubbarna och utgjorde inte ett giltigt skäl att säga upp avtalet. I ett sådant fall skulle spelarna dessutom vara tvungna att stanna kvar i de klubbar till vilka de var knutna, säkerligen mindre motiverade, vilket skulle vara till förfång för tävlingarnas kvalitet.
- 103 I slutändan hade avtalet inte någon betydande inverkan på spelarnas ”arbetsfrihet”, eftersom mekanismen för *lay-off*, om den tillämpades, utöver att ensidigt minska deras ersättning, inte ansågs utgöra ett giltigt skäl för uppsägning av en professionell idrottsutövares anställningsavtal.
- 104 Den hänskjutande domstolen har emellertid påpekat att de åtgärder som följer av förenklad *lay-off* hade en varaktighet på en månad, som undantagsvis kunde förlängas månadsvis upp till tre månader. Den nationella domstolen konstaterar emellertid att det aktuella avtalet endast var i kraft från den 7 april 2020 till den 2 juni 2020, det vill säga i 56 dagar, vilket är mindre än den maximala varaktigheten på tre månader för förenklad *lay-off*.
- 105 Det visades vidare att användningen av *lay-off* skulle äventyra tävlingens kvalitet på grund av att spelarna skulle bli mindre motiverade vid införandet av ensidiga åtgärder, och att endast en mycket liten andel av klubbarna använde sig av denna mekanism utan att först ha inlett samråd med sina spelare.
- 106 Det har även fastställts att den direkta kontakten mellan idrottsbolagen och spelarna från och med dagen för avtalet inleddes eller förstärktes för att lösa de ekonomiska frågorna. Efter detta datum ingicks flera avtal om lönesänkningar, med [bestämmelser om] återbetalning av motsvarande sänkning, vilket inte skulle ha skett om mekanismen *lay-off* hade tillämpats.
- 107 Spelarna kunde välja att inte godta något avtal om sina löner och vänta tills försämringen av klubbens ekonomiska situation hindrade klubben från att fullgöra sin skyldighet att betala lönerna. I yttersta fall skulle uteblivna löneutbetalningar också kunna leda till att klubbarna hamnar på obestånd, vilket skulle påverka antalet klubbar som deltar i framtida tävlingar och kvaliteten på dessa tävlingar både nu och i framtiden.

- 108 Det är visserligen riktigt att det i det aktuella avtalet föreskrevs en regel som begränsade konkurrensen på arbetsmarknaden, men syftet med denna regel var att göra det möjligt att behålla lagen och därmed undvika ett etiskt otillbörligt utnyttjande från idrottsbolag med mer stabila ekonomiska resurser, vilka kunde förvärva spelare från andra idrottsbolag med mindre resurser, vilket skulle ha kunnat leda till att solidaritetsprincipen ifrågasattes.
- 109 Principen om lika möjligheter, som är en grundläggande beståndsdel i en sund konkurrens, har också säkerställts. Det finns nämligen ekonomiskt starkare klubbar som ställs mot klubbar som inte kan generera jämförbara inkomster. Den situation som pandemin skapade skulle avsevärt accentuera dessa skillnader. De förstnämnda skulle kunna värva spelare från de sistnämnda, som skulle stå utan sina viktigaste tillgångar, vilket skulle skapa en markant ojämlikhet i konkurrensen som skulle äventyra dess integritet.
- 110 Den hänskjutande domstolen tvivlar emellertid på att den regel som följer av avtalet är proportionerlig.
- 111 Man kan inte heller bortse från att spelarna inte har hörts, vilket gör att förfarandet inte kan betecknas som öppet och rättvist. Det har i själva verket gjorts ett försök att värna idrottsliga värden genom att påtvinga spelarna en uppoffring. Den hänskjutande domstolen har emellertid påpekat att denna uppoffring hade blivit större vid *lay-off*.
- 112 Spelare som inte vill ingå avtal om lönesänkning eller uppskov med utbetalning av sin lön skulle inte göra sig skyldiga till avtalsbrott. Om idrottsförbunden inte lyckades betala deras lön skulle spelarna ha ett giltigt skäl att frånträda sina avtal.
- 113 Även om denna omständighet skulle kunna leda till slutsatsen att åtgärden var oproportionerlig och ge upphov till en tillämpning av artikel 101 FEUF i förevarande fall, hyser den hänskjutande domstolen tvivel i detta hänseende.
- 114 Den betonar i detta avseende att i) avtalets varaktighet blev mycket kort – det varade endast 56 dagar, ii) efterfrågan hade minskat avsevärt, iii) avtalet ingicks endast av nationella klubbar, samtidigt som marknaden för rekrytering av spelare till stor del är internationell (det finns 2 671 fotbollsklubbar över hela världen, varav endast 36 är portugisiska klubbar, vilket avsevärt minskar möjligheten att påverka konkurrensen), iv) tävlingarna avbröts under avtalets giltighetstid, vilket minskade avtalets eventuella verkningar på marknaden i efterföljande led som fastställdes av konkurrensmyndigheten, v) spelarnas registreringsperioder hade avslutats, varför det, även om spelarna kunde rekryteras, inte var uppenbart att en klubb skulle rekrytera en spelare som inte kunde spela, och vi) eftersom efterfrågan på spelare minskade på grund av pandemin, men även på grund av de rättsliga begränsningar som gjorde det omöjligt att registrera och använda nya spelare, var antalet spelare som omfattades av avtalet även begränsat.
- 115 Det har dessutom fastställts att spelarna inte uppfattade avtalet som en påtryckningsfaktor för att acceptera mer ogynnsamma ersättningsvillkor eller för

att inte ensidigt säga upp sina kontrakt, och de allra flesta av dem led inga förluster, med tanke på den internationella marknadens stora betydelse.

- 116 Konkurrensmyndigheten ansåg emellertid att det förelåg ett avtal som var konkurrensbegränsande genom syfte och ansåg att det inte var nödvändigt att bedöma dess resultat för marknadernas funktion.
- 117 Den nationella domstolen är emellertid tveksam till om avtalet, med hänsyn till de ytterst exceptionella omständigheter som den beskriver, är tillräckligt skadligt för konkurrensen eller om det är nödvändigt att undersöka dess resultat för att fastställa om konkurrensen faktiskt har hindrats, begränsats eller snedvridits.
- 118 Vidare betvivlar den att avtalet till sin natur kan anses ha skadat en normalt fungerande konkurrens. Som konkurrensmyndigheten själv medger finns det inga domar från EU-domstolen som behandlar fall som detta, och den tillämpning/tolkning av regelverket som krävs i detta fall kan inte heller anses vara klar, entydig och fri från rimligt tvivel.

ARBETS-DOKUMENT